

**ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ του Διοικητικού Συμβουλίου του  
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ  
για το Έτος 2013 από τον Πρόεδρο του Π.Ε.Σ.Ε.Α. Μηνά Ευσταθίου**

**Αθήνα, 5 Απριλίου 2014**

*«Σε λίγο ένας μεγάλος πολυέλαιος θα μας φωτίζει  
-απαλλάσσοντάς μας από την τυραννία των τωρινών  
δυναστών, που απολαμβάνουν την αμηχανία μας  
τις ώρες που οι βαρβαρότητές τους  
σκοτώνουν τις ευαισθησίες μας».  
(Ανθιμος, Θ., (1988), Αριάδνη 1, σ. 25, Αίολος, Αθήνα)*

**1. Η Κοινωνική Σύγχυση, η Πολιτική Δημαγωγία και η Αμηχανία του Λαού  
Καταστρέφουν τα Δημοκρατικά Δικαιώματα και τις Ελευθερίες των Πολιτών**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Από τη δεκαετία του 1970 κυοφορείται στο δυτικό κόσμο μια διανοητική σύγχυση, η οποία εισάγεται στην Ελλάδα στα τέλη της δεκαετίας 1980-1990. Με τη συνέργεια των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, της «εκσυγχρονιστικής διάνοησης» και των «opinion maker» της δημοσιογραφίας ευνοχίζεται η σκέψη και η ελληνική γλώσσα τόσο από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς όσο και από τα έντυπα των εργολάβων. Επιδίδωξή τους να αλλοιώσουν τις συνειδήσεις των πολιτών και να τους κάνουν, όσο το δυνατόν περισσότερο επιρρεπείς σε εύκολους ελιγμούς. Με επικοινωνιακά τεχνάσματα και την αντιστροφή των σημασιών εξίσωσαν τον εκσυγχρονισμό με την πρόοδο, την παγκοσμιοποίηση με την οικουμενικότητα, τον ολοκληρωτισμό με τις δυνάμεις της κρατικής καταστολής, την αύξηση του κέρδους με την ανάπτυξη, τη σοβαρότητα με τη σοβαροφάνεια, την ελευθερία με την επιθυμία για το αδύνατο, το εν δυνάμει με το εικονικό και την προσομοίωση, την πολιτική δράση ως αέναη διαμάχη με τον εχθρό, το μηδενισμό με την επαναστατικότητα. Έτσι ο επικοινωνιακός τους λόγος πέφτει σε καταστάσεις αφασίας ή παραληρημάτων, μέσα από έναν διαρκή καταιγισμό σημασιολογικών αλλοιώσεων, με «τηλεοπτικούς μισθωτούς» που έχουν εξασθενημένη την ικανότητα διάκρισης ανάμεσα στο εικονικό και το πραγματολογικό, ανάμεσα στο ιστορικό και το ανιστόρητο, ανάμεσα στο ψέμα και την αλήθεια...

Με τις ανιστορικές αντιστροφές τους διαμόρφωσαν μια φετιχοποιημένη και αντεστραμμένη πραγματικότητα επιδιώκοντας την αναπαραγωγή του οικονομικού, του πολιτικού και οικονομικού στάτους κβο. Διάφορα ηχηρά ονόματα «καθεστωτικών φιλοσόφων & κοινωνιολόγων» ύμνησαν τον φιλόσοφο Χάιντεγκερ και το έργο του για την «Οντολογία» το οποίο έθεσαν στην υπηρεσία του εθνικοσοσιαλισμού -ταυτίζοντας τη σωτηρία των Γερμανών με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία. Ακόμα και διάφοροι μεταδομιστές υιοθέτησαν τις απόψεις του ναζιστή Κ. Σμιτ και το επιχείρημά του «ότι είναι αδύνατο να υπάρξει μια Οντολογία που να στηρίζει την αληθινή Δημοκρατία». Τότε, αλλά και σήμερα όσοι δεν διανοούνται τη δημοκρατική αλλαγή με τη συμμετοχή του λαού κινδυνολογούν και τρομοκρατούν τους πολίτες τονίζοντας «... πώς όποια κατεύθυνση και αν διεκδικήσουν οι λαϊκές μάζες όχι μόνο θα καταλήξουν στο ίδιο σημείο, αλλά η κατάστασή τους θα χειροτερέψει, επομένως δεν έχουν νόημα οι αγώνες τους...».

Ενδεικτικό παράδειγμα στην Ελλάδα ο υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ένας ευρύς κύκλος πολιτικών και καθεστωτικών αναλυτών που διατυμπανίζουν διαρκώς ότι: «το ταμπό της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να σπάσει». Το μαύρο στην ΕΡΤ και οι απολύσεις των δημοσιογράφων, των σχολικών φυλάκων και των καθαριστριών, των εκπαιδευτικών και των γιατρών, πέρα από το στόχο της μείωσης των δημόσιων δαπανών παρουσιάζεται, από αυτούς, ως μέτρο δικαιοσύνης και κατάργησης των προνομίων. Σκοπίμως παραπλανούν και παραβλέπουν το ότι η εξίσωση γίνεται προς τα κάτω με την κατάργηση του δικαιώματος στη μόνιμη και σταθερή εργασία, αυξάνοντας έτσι τα θύματα των μνημονιακών πολιτικών που παραδίδονται στο έλεος μιας αδυσώπτητης πολιτικής και κοινωνικής βαρβαρότητας. Η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων υπήρξε ένα αίτημα του αστικού εκσυγχρονισμού στις αρχές του 20<sup>ου</sup> αιώνα. Πριν κατοχυρωθεί στο Σύνταγμα του 1911, είχε γίνει αποδεκτή από το σύνολο των κομμάτων ως επιβεβλημένη, και τη συναντούμε σε ένα πλήθος διαφορετικών προγραμμάτων των πολιτικών κομμάτων της εποχής

εκείνης. Ήδη από τα τέλη του 19<sup>ου</sup> αιώνα ο Χαρίλαος Τρικούπης ψήφισε νόμο που καθιέρωνε τη μονιμότητα στο δημόσιο.

Τότε τα κίνητρα των Πολιτικών Κομμάτων και των δημοσιολόγων, που πρότειναν τη μονιμότητα, στηρίζονταν σε τρία επιχειρήματα: α) ότι περιορίζονταν οι δημόσιες δαπάνες, γιατί κάθε εναλλαγή προσωπικού στο Δημόσιο κόστιζε περισσότερα στον προϋπολογισμό του κράτους, β) από τη σταθεροποίηση της απασχόλησης του υπαλληλικού προσωπικού αναμενόταν η αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους, διότι η μονιμότητα παρήγαγε εμπειρία, και η υπηρεσία δεν θα ήταν εκτεθειμένη στον «ανεμοστρόβιλο των μεταβολών όστις ανά πάσαν ώραν... διαταράσσει την αρμονική κρατική λειτουργία», και γ) ότι «η μονιμότης των υπαλλήλων θα ασφαλίσει την αφατρίαστον διοίκησιν» ήταν το βασικό επιχείρημα του Βενιζέλου στη συζήτηση στην Εθνοσυνέλευση το 1911. Στόχος ήταν να μην αναγκάζονται οι δημόσιοι υπάλληλοι να προσκολλώνται σε βουλευτές και κόμματα για να διατηρήσουν τη δουλειά τους, και άρα να περιοριστούν τα ρουσφέτια, η ευνοιοκρατία κι η αναξιοκρατία.

Η αντισυνταγματικότητα της κατάργησης της μονιμότητας, από την Κυβέρνηση των μνημονίων, αποτελεί σημαντικό κόμβο στην κοινωνική οπισθοδρόμηση που συντελείται βίαια και μας γυρνά μια 100ετία πίσω. Τότε που οι δημόσιες πολιτικές είχαν πολύ περιορισμένη εφαρμογή και το κράτος δεν νομιμοποιούνταν να παρεμβαίνει σε πεδία όπως την απασχόληση και την ανεργία, το βασικό μισθό και τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με τους αγώνες των εργαζομένων στην Ευρώπη οικοδομείται σιγά-σιγά το κοινωνικό κράτος Δικαίου, ενώ στην Αμερική επικρατεί το μοντέλο του φορντισμού. Κυρίαρχη τάση, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, έγινε η σταθεροποίηση της απασχόλησης και των εργασιακών σχέσεων. Τα ακανόνιστα μεροκάματα έδωσαν στη θέση τους στο μισθό και τη μαζική παραγωγή που στηρίχθηκε σε νέα πρότυπα και δυνατότητες κατανάλωσης. Οι διεκδικήσεις και οι αγώνες του εργατικού κινήματος έφεραν στο προσκήνιο τα δημοκρατικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα των εργαζομένων επιβάλλοντας τη ψήφιση δίκαιων και προστατευτικών νόμων για αυτούς που απειλούνταν, διαρκώς η ζωή και η αξιοπρέπειά τους, από τις αυθαιρεσίες της εργοδοσίας. **Ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, υπερασπίζεται σταθερά το Συνταγματικό δικαίωμα της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, επειδή υποστηρίζει συνολικά το δικαίωμα στην εργασία για όλους: με ή χωρίς αναπηρία, επειδή η μονιμότητα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της πλειοψηφίας των εργαζομένων, επειδή η σταθερή εργασία βρίσκεται στην κατεύθυνση που οδηγεί σε μια κοινωνία ανθρώπινη και δίκαιη.**

## **2. Ακύρωση της Σχολικής & Κοινωνικής Ένταξης των Αμα και των ΑμΕΕΑ Με την Άρση της Μονιμότητας Μέσω ΕΣΠΑ**

Ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, από το 2009 έχει ζητήσει την αλλαγή του νόμου 3699/2008 και τη σύνταξη νέου νόμου που θα βασίζεται σε ερευνητικές μελέτες με εκπροσώπους επιστημονικών, κοινωνικών & πολιτικών φορέων, καθώς και των οργανώσεων των αναπήρων. Αντί αυτού το 2011 το Υπουργείο Παιδείας, με το άρθρο 56 του Ν. 3966/2011 (ΦΕΚ 118/2011), αντιμετωπίζει την ειδική αγωγή και εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ως τον πλέον πρόσφορο χώρο για πολιτική, οικονομική, επιστημονική και ηθική εκμετάλλευση. Επισημοποιεί το θεσμό της Παράλληλης Στήριξης, μέσω ΕΣΠΑ ο οποίος μπορεί να παρέχεται μόνο από αδιόριστους εκπαιδευτικούς γενικής και ειδικής αγωγής.

Δυο χρόνια μετά, ακολουθείται η ίδια τακτική από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου με το άρθρο 39 του Ν. 4115/ΦΕΚ 24/30-01-2013 περί την «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις», που ρυθμίζει «Θέματα Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης». Αλλάζει ολοκληρωτικά σημαντικές ρυθμίσεις στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, χωρίς να λαμβάνει καν υπόψη της ερευνητικές μελέτες, αναλύσεις και προτάσεις των εμπλεκόμενων φορέων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Με το Πρόγραμμα ΟΑΕΔ του Υπουργείου Απασχόλησης από το σχολικό έτος 2013-2014 καταργεί τη μονιμότητα των εργαζομένων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής και εισάγει τις ελαστικές σχέσεις εργασίας με την απαξίωση της επιστημονικής ταυτότητας, η υποτίμηση της εξειδικευμένης γνώσης και, κυρίως το έργο κι η μεγάλη συνεισφορά των εργαζομένων στις δομές της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης στη σχολική και κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Με το

άρθρο 39 εισάγεται ο θεσμός των Σχολικών Δικτύων-ΕΔΕΑΥ, ο οποίος σήμερα αιωρείται ανάμεσα στο Υπουργείο Παιδείας και τα Υπουργεία Υγείας και Απασχόλησης περιμένοντας τα τεχνικά δελτία των ΕΣΠΑ για να στηρίξει τη σχολική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Το άρθρο 39 του Ν. 4115/ΦΕΚ 24/30-01-2013 χαρακτηρίζεται από έλλειψη φιλοσοφίας και αποσαφηνισμένων στρατηγικών για την ένταξη και την εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Με σκοπό την ένταξη όλων των παιδιών στο γενικό σχολείο και στην ενδυνάμωση της σχολικής μονάδας, η λειτουργία ξεχωριστών επιτροπών (ΕΔΕΑΥ), το γενικό σχολείο από ενταξιακό γίνεται συγκεντρωτικό και γραφειοκρατικό με αμφίβολη λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα αντιμετώπισης των αναγκών των παιδιών.

Με τους Νόμους 4115/2013 (άρθρο 39) και 4186/2013 (άρθρο 28) αλλάζει η καθημερινή λειτουργία του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος σε σχέση με την ειδική αγωγή και εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία. Το άρθρο 39 χαρακτηρίζεται από έλλειψη φιλοσοφίας και αποσαφηνισμένων στρατηγικών για την ένταξη και την εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Με Πρόεδρο έναν «ευνουχισμένο» Διευθυντή, άνευ ψήφου, στις διάφορες Επιτροπές Διάγνωσης και Αξιολόγησης και την αναγκαστική συμμετοχή του ψυχολόγου και του κοινωνικού λειτουργού έως και πέντε (5) ΕΔΕΑΥ προκαλούνται άπειρα θεσμικά εμπόδια στην Ένταξη των ΑμΑ και ΑμΕΕΑ στα γενικά και ειδικά σχολεία παράγοντας αξεπέραστες συγκρούσεις των σχολικών θεσμών με τους γονείς και την κοινωνία. Το άρθρο 4 εδάφιο 1 του 3699/2008 καταργείται και την ΕΔΕΑ αντικαθιστά η ΕΔΕΑΥ η οποία λειτουργεί, πλέον στο γενικό σχολείο. Παραβλέπεται ότι η ΕΔΕΑ αναφέρεται σε νόμο της Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης και λειτουργεί σε Ειδικά Σχολεία (άρθ. 4 παρ. 4 του ν. 3699/08) με συγκεκριμένη σύνθεση και με τη συνεργασία του Συλλόγου Διδασκόντων του Ειδικού Σχολείου. Είναι «περίεργο» ότι δημιουργούνται Σχολικά Δίκτυα Εκπαίδευσης και Υποστήριξης τα οποία περιλαμβάνουν Σχολικές Ενότητες που αποτελούν «υπηρεσιακές μονάδες ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης». Αυτό αποτελεί πειραματισμό για την εφαρμογή του μέτρου στη γενική αγωγή, μετατρέποντας το σχολείο της γειτονιάς σε μεγάλες Μητροπολιτικές Σχολικές Μονάδες (Κ. Αρβανιτόπουλος), μέσα από τις καταργήσεις και τις συγχωνεύσεις σχολείων. Για άλλη μια φορά το Υποσύστημα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης χρησιμοποιείται ως πρόσφορο πεδίο για τη δοκιμή αποσπασματικών εκπαιδευτικών πολιτικών, πριν τη εφαρμογή τους στα σχολεία της γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, όπως π.χ. το διαφορετικό ωράριο στα Τμήματα Ένταξης, πριν μερικά χρόνια, η ωρομισθία, τα διαφορετικά κριτήρια διορισμού και υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών στην Ε.Α.Ε., νομιμοποίηση των σεμιναρίων της ντροπής των 400 ωρών κ.ά. αποδεικνύοντας ότι η Ε.Α.Ε. χρησιμοποιείται ως κερκόπορτα άλωσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Με τους Νόμους 4115/2013 (άρθρο 39) και 4186/2013 (άρθρο 28) επιδιώκεται η ΕΑΕ να ασκείται στα γενικά σχολεία στο όνομα μιας αμφίβολης ενταξιακής πολιτικής κουλτούρας. Δεν λαμβάνονται υπόψη σοβαρές ελλείψεις & μακροχρόνια προβλήματα που κυριαρχούν σε όλες τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι συντάκτες τους παραβλέπουν ότι μόνο ένα μικρό ποσοστό αναπήρων μαθητών βρίσκεται στις δημόσιες δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Δεν υπάρχει καμία ποσοτική και ποιοτική αναφορά, αλλά και κανένας σχεδιασμός για το σύνολο του μαθητικού πληθυσμού με ή χωρίς αναπηρίες –με ή χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Δείχνουν να αγνοούν το γεγονός ότι το 94% των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης βρίσκεται στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τα παιδιά με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να τερματίζουν τη μαθητική τους πορεία τελειώνοντας το Δημοτικό, και τα περισσότερα να οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια, οριστικά και αμετάκλητα στο σχολικό και κοινωνικό αποκλεισμό. Οι νομοθέτες δεν λαμβάνουν υπόψη τους: α) τις υλικοτεχνικές ελλείψεις στην υποδομή των ΣΜΕΑΕ (44% των Ειδικών Σχολείων που συστεγάζονται με τα σχολεία γενικής αγωγής, φιλοξενούνται σε μία και μόνον αίθουσα), β) τα ελλείμματα στην παροχή των βασικών υπηρεσιών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, (το 46% των ΣΜΕΑΕ δεν παρέχει καμία υπηρεσία), γ) τις ελλείψεις από εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, από ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και βοηθητικό στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης –Τμήματα Ένταξης- Παράλληλης Στήριξης. Επίσης δε γίνεται λόγος για τη γεωγραφική κατανομή των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης και αποσιωπάται η πραγματικότητα ότι υπάρχουν περιφέρειες που οι σχολικές δομές της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης είναι σχεδόν ανύπαρκτες. τα Ειδικά Σχολεία μετατρέπονται σε Κέντρα Υποστήριξης ΕΑΕ και τα γενικά σχολεία με τα ΣΔΕΥ και τις ΕΔΕΑΥ στην ουσία καλούνται να

υλοποιήσουν όλες τις αρμοδιότητες, που μέχρι σήμερα τις είχαν τα ΚΕΔΔΥ. Ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την μεταφορά (κατάργηση;) των ΚΕΔΔΥ στο Τμήμα Στήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου της τοπικής Διεύθυνσης, ως Πρωτοβάθμια Επιτροπή Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης (Π.Ε.Δ.Ε.Α.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και μήνες συγκροτήθηκε νομοπαρασκευαστική επιτροπή στο Υπουργείο Παιδείας για τη σύνταξη νέου νόμου για την ειδική αγωγή. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, ζήτησε συνάντηση με τον Υπουργό και τον Υφυπουργό Παιδείας για να συζητήσει μαζί τους και να ζητήσει τη δημοσιότητα του νομοσχεδίου. Πέρασαν δύο μήνες από τα γραπτά και τηλεφωνικά μας αιτήματα και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας τηρεί «σιγή μνημονιακού ιχθύος». Τις τελευταίες βδομάδες η διαρροή άθλιων νομοθετικών ρυθμίσεων για τα εργασιακά θέματα των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής προκάλεσε οργή και αναστάτωση στους εργαζόμενους της ειδικής αγωγής. Σπέρνουν παντού το φόβο και την τρομοκρατία στους εργαζόμενους στις δομές της ειδικής αγωγής, τρομοκρατώντας όμως περισσότερο τις οικογένειες των ατόμων με αναπηρία. Ο Π.Ε.Σ.Ε.Α. προχώρησε σε παρεμβάσεις του στη Βουλή των Ελλήνων, τα Πολιτικά Κόμματα, το Υπουργείο Παιδείας, τις Οργανώσεις των Αναπήρων, των Εκπαιδευτικών και άλλων κοινωνικών συλλογικοτήτων αντιπαλέψαμε με επιχειρήματα τους ιδεολογικούς, τους πολιτικούς, τους οικονομικούς μύθους του νεοφιλελευθερισμού και τις ατομικιστικές του ερμηνευτικές σημασίες, περί της ανταγωνιστικότητας, της ελεύθερης αγοράς και μιας αμφίσημης «μετανεωτερικής δημοκρατίας, που το κυρίαρχο καθεστώς γνώσης και εξουσίας, αφού τους κωδικοποίησε, τους διαχέει με επιχειρησιακές μεθόδους στις κοινωνικές πρακτικές. Με ένα τέτοιο αγωνιστικό πρόσταγμα συμμετείχαμε σε κοινές πρωτοβουλίες με τους παραπάνω φορείς της χώρας για να συσπειρωθεί η Ελληνική Κοινωνία γύρω από τις δημοκρατικές ιδέες και αξίες, και να ενστερνιστεί την ηθική της δημοκρατικής ευθύνης και της αξιοπρεπούς στάσης, απέναντι στον ανάπηρο, τον άνεργο, το φτωχό, τον πεινασμένο -τον κάθε άλλον «ξένο» ή «δικό» μας-, για να μπορέσουμε ως Λαός να μετατρέψουμε την οικονομία από κυρίαρχο σύστημα της κοινωνίας, σε σύστημα μιας ορθολογικής ικανοποίησης των βιοτικών αναγκών, ενταγμένο μέσα σ' ένα κοινωνικό - πολιτικό - πολιτισμικό όλον, το οποίο θα διανοίγεται δημιουργικά στο οικουμενικό.

### **3. Η Συμβολή του 7ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής στην Ελληνική Κοινωνία –ΤΕΙ Πειραιά: 7 και 8 Δεκεμβρίου 2013-**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

**Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής**, διοργάνωσε με επιτυχία στις 7 και 8 Δεκεμβρίου 2013 το **7ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α., με θέμα: «Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση των Ατόμων με Αναπηρία (ΑμΑ) και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες (ΑμΕΕΑ) στην Ελλάδα του 21<sup>ου</sup> Αιώνα»**. Οι εργασίες του 7<sup>ου</sup> Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α. φιλοξενήθηκαν σε τρεις (3) Αίθουσες Συνεδρίων του ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ (Πέτρου Ράλλη & Θηβών 250). Σύντομα τα Πορίσματα του **7ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.** κατατίθενται στο Υπουργείο Παιδείας, τα Πολιτικά Κόμματα, την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Γονέων & Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία, την Πανελλήνια Ένωση Σχολικών Συμβούλων, την Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας και την Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης για να συμβάλουν θετικά στη διαμόρφωση εκπαιδευτικών πολιτικών για την αγωγή & εκπαίδευση των αναπήρων ατόμων με την αξιοποίηση πολιτικών και προγραμμάτων που εισηγήθηκαν αξιόλογοι εισηγητές και ερευνητές στο επιστημονικό Συνέδριο.

Στο **7ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.** αναγνωρίστηκαν οι αλλαγές που επέφερε ο Ν. 2817/ΦΕΚ 78, τχ. Α'14-03-2000 περί την «Εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες –ΑμΕΕΑ» κι οι αξιόλογες προσπάθειες να επιτευχθεί η σχολική ένταξη των ΑμΑ και ΑμΕΕΑ και να τους προσφερθεί ειδική αγωγή και εκπαίδευση με ποιοτικά χαρακτηριστικά αδρανοποιήθηκαν από το 2008 με την κατάργηση του νόμου αυτού. Τονίστηκε ότι με το νέο νόμο 3699/ΦΕΚ 199, τχ. Α'02-10-2008 υιοθετείται το ιατρικό μοντέλο και στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής ακολουθούνται εκπαιδευτικές πολιτικές περασμένων δεκαετιών. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα με ένα πλήθος σχολικών μονάδων, κυρίως της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αρνούνται να δεχτούν την

εγγραφή και τη φοίτηση ΑμΕΕΑ. Ταυτόχρονα να εξελίσσονται δραματικές σκηνές εις βάρος χιλιάδων οικογενειών που συνωστίζονται στα ΚΕΔΔΥ και εκλιπαρούν την έκδοση αξιολογήσεων και γνωματεύσεων για να «εξασφαλίσουν» εκπαιδευτικό Παράλληλης Στήριξης για το ανάπηρο παιδί τους, να πετύχουν την εγγραφή και τη φοίτησή του σε Τμήμα Ένταξης ή σε Ειδικό Σχολείο. Να αγωνιούν αν θα εξετάζεται το παιδί τους «γραπτός» ή «προφορικός».

Στο **7ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.** επισημάνθηκε ότι οι υπέρμαχοι της παιδαγωγικής της ένταξης επιμένουν στη δημιουργία ενός «Σχολείου για Όλους» το οποίο δεν θα κατηγοριοποιεί και δεν θα περιθωριοποιεί τις συγκεκριμένες ομάδες του μαθητικού πληθυσμού, αλλά θα ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στο εύρος των κοινωνικο-συναισθηματικών και μαθησιακών αναγκών τους. Τονίστηκε ότι *«η ένταξη των παιδιών και των εφήβων με ειδικές ανάγκες στο γενικό σχολείο δεν αρκεί να θεσπιστεί με νόμους και διατάξεις, αλλά κυρίως πρέπει να πηγάζει από την ελεύθερη απόφαση των εκπαιδευτικών του Σχολείου και των γονέων. Προπάντων όμως πρέπει οι ίδιοι μαθητές να λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία λήψης της απόφασης»*, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να λαμβάνονται παιδαγωγικά μέτρα προς όφελος των ΑμΕΕΑ από τους Συλλόγους των Διδασκόντων και όχι με το παραμικρό πρόβλημα να προστίθεται ένα παιδί στις «λίστες ντροπής» των ΚΕΔΔΥ και να περνά μαζί με την οικογένειά του το ιατροπαιδαγωγικό όνειδος ενός αμφισβητούμενου ιατρικού, κοινωνικού και σχολικού ελέγχου. Ένας έλεγχος και μια επιτήρηση των ΑμΑ ΑμΕΕΑ που ακυρώνει την παιδαγωγική της ένταξης προσθέτοντας ακόμα μια μαύρη κηλίδα στο δημοκρατικό μας πολίτευμα και τον ουμανιστικό μας πολιτισμό.

Στο **7ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.** **αμφισβητήθηκε έντονα η αντικειμενικότητα, η αξιοπιστία και η εγκυρότητα της σχολικής βαθμολογίας και της αξιολόγησης της επίδοσης των αναπήρων μαθητών** και διατυπώθηκαν ισχυρά επιχειρήματα κατά της λειτουργίας της βαθμολογίας και των εξετάσεων όχι μόνο για τα άτομα με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αλλά και για το σύνολο του μαθητικού πληθυσμού, γιατί διαπιστώνεται ότι οι εξετάσεις κι οι βαθμοί δεν αξιολογούν αμερόληπτα, δίκαια και αντικειμενικά τους μαθητές. Τονίστηκε ότι οι εκπαιδευτικοί της γενικής αγωγής όταν αξιολογούν τους/τις μαθητές/τριες τους προσπαθούν με τους σχολικούς βαθμούς να ανακαλύψουν τις μεταβλητές της επίδοσής τους σε κάθε μάθημα ξεχωριστά. Όταν όμως πρόκειται για μαθητές που έχουν ή δεν έχουν διαγνωσμένη αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες οι γνώμες των εκπαιδευτικών διχάζονται. Ακόμα και σήμερα υπάρχουν σχολεία που αρνούνται να εξετάσουν προφορικά ΑμΑ & ΑμΕΕΑ που έχουν γνωματεύσεις από τα ΚΕΔΔΥ ή τις Ιατροπαιδαγωγικές Υπηρεσίες, επικαλούμενοι διάφορες δικαιολογίες, όπως: α) «δεν έχουμε Τμήμα Ένταξης», β) «δεν το προβλέπει ο νόμος» γ) «δεν ξέρουμε από ειδική αγωγή», δ) «οι γονείς λάδωσαν και πήραν ψεύτικα χαρτιά», ε) «αυτός δεν είναι δυσλεκτικός – μια χαρά είναι» κλπ. Οι συγκρούσεις των γονέων με τους εκπαιδευτικούς και τα στελέχη της εκπαίδευσης γίνεται αναπόφευκτη, κι η διαχείρισή τους συναντά πολλά προβλήματα –πολλές φορές και αδιέξοδα. Έτσι οι συζητήσεις και οι αμφισβητήσεις, κατά πόσον οι βαθμοί ως μέσον μέτρησης της επίδοσης είναι αξιόπιστοι, αντικειμενικοί και έγκυροι, έχουν τεράστια σημασία για τις ασκούμενες εκπαιδευτικές πολιτικές. Ας θυμηθούμε τις έντονες συζητήσεις-αντιδράσεις που προκάλεσε τη «μεταρρύθμιση Κοντογιαννόπουλου» η οποία με το Π.Δ. 390/ΦΕΚ 154, τχ. Α΄/21-11-1990 εισήγαγε την διενέργεια ετήσιων γραπτών εξετάσεων στις Ε΄ & ΣΤ΄ τάξεις, ενώ ταυτόχρονα όριζε: *«... οι μαθητές των κανονικών σχολείων οι οποίοι έχουν δυσλεξία ή κινητική αναπηρία άνω άκρων, εξαιτίας της οποίας δεν μπορούν να γράφουν ή είναι τυφλοί απαλλάσσονται από τις πάσης φύσεως εξετάσεις και εξετάζονται προφορικά. Η όποια από τις παραπάνω αδυναμίες πρέπει να έχει διαπιστωθεί και βεβαιωθεί γραπτός από αρμόδια Ιατροπαιδαγωγική Υπηρεσία»*. Αντίστοιχη διάταξη για τα ΑμΕΕΑ που φοιτούν στο Γυμνάσιο περιέχει το Π.Δ. 393/ΦΕΚ 156, τχ. Α΄/21-11-1990, και για τα ΑμΕΕΑ που φοιτούν στο Λύκειο το Π.Δ. 392/ΦΕΚ 155, τχ. Α΄/21-11-1990.

Έντονες αντιπαραθέσεις υπήρξαν πριν και μετά την ψήφιση των νόμων για την ειδική αγωγή: Ν. 2817/2000 και Ν. 3699/2008, γιατί απουσίαζε από τους συγκεκριμένους νόμους η φιλοσοφία και το περιεχόμενο σπουδών, αλλά και οι στρατηγικοί προσανατολισμοί σε σχέση με την εκπαίδευση των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ (ΠΕΣΕΑ, 2008). Ο μεθοδολογικός έλεγχος των προγραμμάτων σπουδών και της διδακτικής πράξης των εκπαιδευτικών οριοθετήθηκε *«σε συγκεκριμένα τεχνολογικοκρατικά πλαίσια, νομιμοποιούμενος στο όνομα της διασφάλισης συνθηκών ισότητας εκπαιδευτικών ευκαιριών όσο και της ανάγκης για ανάπτυξη της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος»*. Με ένα πλήθος κανονιστικών πράξεων και ερμηνευτικών εγκυκλίων επιβάλλεται ένας αυστηρός και φαινομενικά

«ορθολογικός» προγραμματισμός που απαιτεί πιστή εφαρμογή των νέων διδακτικών επιλογών, και κυρίως στη σημασία των μεθοδολογικών τους διαστάσεων. Πρόκειται για μια «κρατική διδακτική» που μετατρέπει την εκπαιδευτική πράξη σε ομοιόμορφους τεχνικούς χειρισμούς που βάζουν στην άκρη τον εκπαιδευτικό είτε της γενικής είτε της ειδικής αγωγής και αγνοούν τους μαθητές με τις όποιες ανάγκες και ιδιαιτερότητες που τους χαρακτηρίζουν τόσο σε ατομικό - ψυχολογικό επίπεδο όσο και σε κοινωνικό – πολιτισμικό – οικονομικό – πολιτιστικό επίπεδο. Όταν δεν λαμβάνονται υπόψη «οι κοινωνικές διαστάσεις κι οι βιωματικές συνθήκες, όχι μόνο ισοπεδώνεται και ακυρώνεται η εκπαιδευτική πράξη, αλλά κυρίως μένει μετέωρη και άψυχη οποιαδήποτε απόπειρα εμπλοκής των εκπαιδευτικών στην παιδαγωγικο-διδακτική πράξη». Στις σημερινές κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες οι εκφραστές της κυρίαρχης «κρατικής διδακτικής» στα δημόσια και στα ιδιωτικά σχολεία επιμένουν στις αλληπάλληλες εξετάσεις των μαθητών, παρά το γεγονός ότι πολυάριθμες έρευνες θεωρούν ότι αποτελούν ακατάλληλο μέσον για να μετρήσουμε αντικειμενικά, έγκυρα και αξιόπιστα τις επιδόσεις των μαθητών με σκοπό να τους ταξινομήσουμε.

Στο **7ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α.** τονίστηκε ότι εκπαιδευτική αξιολόγηση συνδέεται άμεσα και με όλα τα ενδιάμεσα στάδια της οργάνωσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως είναι: η επιλογή των διδασκόμενων αντικειμένων και η οργάνωση των περιεχομένων της σχολικής γνώσης και των επιμέρους στόχων ανά μάθημα ή διδακτική ενότητα, η επιλογή κατάλληλων διδακτικών υλικών και κυρίως η οργάνωση και διεξαγωγή της διδακτικής – μαθησιακής διαδικασίας στη γενική σχολική τάξη ή το Τμήμα Ένταξης ή το Εργαστήριο. Στην περίπτωση που κατά την διαδικασία της αξιολόγησης διαπιστώνεται ότι το επίπεδο των αποτελεσμάτων είναι χαμηλό, χρειάζεται να γίνουν προσεκτικές αναλύσεις αν η αναποτελεσματικότητα οφείλεται στους ανέφικτους στόχους που τέθηκαν, στην ακαταλληλότητα των προγραμμάτων και των διδακτικών υλικών, στην ανεπάρκεια της οργάνωσης της μαθησιακής διαδικασίας στις σχολικές τάξεις ή σε ένα συνδυασμό αυτών των παραμέτρων. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού αποτελέσματος απαιτείται η συνεκτίμηση όλων των παραμέτρων που χαρακτηρίζουν το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον κι η αναζήτηση των επιρροών του στην αναποτελεσματικότητα της σχολικής μονάδας, ώστε να είναι να είναι εφικτός ο στρατηγικός προγραμματισμός κι η υλοποίηση εκπαιδευτικών πολιτικών που θα μειώνουν τις όποιες αρνητικές επιπτώσεις ή θα προκαλούν οφέλη από την κατάλληλη αξιοποίηση του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Επισημάνθηκε ότι η πρακτική της ένταξης στις γενικές τάξεις των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ, που πιθανόν να παρεμποδίζουν σε μικρό ή μεγάλο βαθμό την επιτυχή συμμετοχή στη σύνθητη μαθησιακή διαδικασία, επαναφέρει στο προσκήνιο με μεγαλύτερη ένταση τα ζητήματα της διαφοράς και της διαφοροποίησης στις γενικές σχολικές τάξεις. Η φοίτηση των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ σε μια γενική τάξη προϋποθέτει διαφοροποιημένη οργάνωση της μαθησιακής διαδικασίας, αναπόσπαστο στοιχείο της οποίας είναι κι οι διαδικασίες αξιολόγησης, ούτως ώστε να τροφοδοτούνται με επάρκεια και πληρότητα όλοι οι μαθητές κι οι μαθήτριες στη βάση της διαφορετικότητάς τους. Η ανάγκη αυτή στο παρελθόν οδηγούσε σε σχήματα διαφοροποίησης των μαθητών με σχεδόν αποκλειστικό κριτήριο την επίδοση ή τη θεωρούμενη ικανότητά τους. Υπήρχε θεμελιωμένη η πεποίθηση ότι η πρακτική της ταξινόμησης των μαθητών σε ομάδες/τμήματα διαφορετικών «ταχυτήτων» θα δώσει περισσότερες δυνατότητες προσαρμογής του περιεχομένου σποδών, των μεθόδων διδασκαλίας και αξιολόγησης, αλλά και των διδακτικών υλικών στις μαθησιακές ανάγκες ή δυνατότητες κάθε συγκεκριμένης μαθητικής ομάδας. Για αυτό στο Συνέδριο κατατέθηκαν αναλυτικά συγκεκριμένα μέτρα αντισταθμιστικής αγωγής από το Ελληνικό Κράτος που θα αναφέρονται:

- 1) Στην επέκταση και την υποστήριξη των Τμημάτων Ένταξης, γιατί σε αυτά, σύμφωνα με έρευνες «παρέχεται η κατάλληλη γνωστική, κοινωνική, συναισθηματική, πολιτιστική και επαγγελματική στήριξη με την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων υποβοήθησης των παιδιών στη γλώσσα, τα μαθηματικά, στη συναισθηματική οργάνωση, στη ψυχοκινητικότητα κλπ. για λίγες ή περισσότερες ώρες την εβδομάδα ανάλογα με τις ανάγκες τους. Βασικός στόχος να βελτιωθεί το μαθησιακό τους επίπεδο και να διευκολυνθεί η ζωή τους κι η συμμετοχής τους στη γενική τάξη και στο οικογενειακό τους περιβάλλον».
- 2) Στο γενικό πλαίσιο του σχολείου και την άσκηση εσωτερικής εκπαιδευτικής πολιτικής, υπέρ των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ τόσο στις σχολικές μονάδες της γενικής όσο και της ειδικής αγωγής.

- 3) Στην οργάνωση της εκπαίδευσης με τη θεσμοθέτηση της ελαστικότητας του διδακτικού ωραρίου, της αξιολόγησης και της διδασκόμενης ύλης που αφορά τα ΑμΑ και ΑμΕΕΑ.
- 4) Στη διεπιστημονική στήριξη σε όσους εμπλέκονται στην διδακτική διαδικασία που αφορά τα ΑμΑ και ΑμΕΕΑ τόσο στις σχολικές μονάδες της γενικής όσο και της ειδικής αγωγής.
- 5) Στην ουσιαστική και πολυεπίπεδη στήριξη της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, γιατί με την πρώιμη παρέμβαση στα Νηπιαγωγεία εξασφαλίζεται για τα νήπια γενικά και για τα ΑμΑ & ΑμΕΕΑ η κοινωνικοποίησή τους και η ανάπτυξη των προμαθησιακών ικανοτήτων τους.
- 6) Να γίνεται η αξιολόγηση των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ έγκαιρα και έγκυρα σε συνεργασία δασκάλων γενικής και ειδικής αγωγής με τη στήριξη των Σχολικών Συμβούλων γενικής και ειδικής αγωγής.
- 7) Να γίνεται συστηματική συνεργασία με την οικογένεια του μαθητή των δασκάλων γενικής και ειδικής αγωγής. Παροχή στήριξης από τους Σχολικούς Συμβούλους γενικής και ειδικής αγωγής και καθοδήγηση των γονέων και κηδεμόνων να απευθύνονται είτε σε Εκπαιδευτικές είτε σε Προνοιακές είτε σε Ιατρικές ή Υγειονομικές Υπηρεσίες για να αντιμετωπιστούν σχολικά, ιατρικά-θεραπευτικά και κοινωνικά-προνοιακά προβλήματα του/της μαθητή/τριας και της οικογένειάς του/της.

#### **4. Αιτήματα και Διεκδικήσεις του Π.Ε.Σ.Ε.Α.**

**Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής**, προτείνει: α) να απεμπλακεί η βαθμολογική από την μισθολογική εξέλιξη για τον κύριο όγκο των εκπαιδευτικών μέχρι και το βαθμό Β', που φτάνει το 80-90% που δεν επιθυμούν θέση στελέχους και να συνδέεται η βαθμολογική με την μισθολογική εξέλιξη μόνο για εκείνους που επιθυμούν θέση στελέχους και για το επίδομα θέσης ευθύνης, οι οποίοι αν επιλεγούν θα λαμβάνουν το επίδομα θέσης ευθύνης, αν δεν επιλεγούν δεν θα το πάρουν (άρα γι' αυτό το ποσοστό εκπαιδευτικών να υπάρχει σύνδεση βαθμολογίου – μισθολογίου), β) η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει σε έναν ουσιαστικό διάλογο με ξεκάθαρους πολιτικούς, επιστημονικούς, εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς όρους. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και το υποσύστημα ειδικής αγωγής βρίσκονται σε μια κρίσιμη καμπή και το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να αποτυπώσει με σαφήνεια τη φιλοσοφία και το περιεχόμενο των πολιτικών και νομοθετικών του εγχειρημάτων για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση των ΑμΑ και ΑμΕΕΑ, γ) η χρηματοδότηση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος να γίνεται από τις εγγεγραμμένες δημόσιες δαπάνες του Προϋπολογισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και να δοθεί επίδομα ειδικής αγωγής σε όσους εργάζονται στις σχολικές δομές της γενικής αγωγής και της ειδικής αγωγής προσφέροντας ειδική αγωγή και εκπαίδευση στα ανάπηρα άτομα.

Μέχρι σήμερα οι ηγεσίες του Υπουργού Παιδείας, παρά τις προτάσεις του ΠΕΣΕΑ δεν προχώρησαν σε ρυθμίσεις για: **α)** τη δημιουργία οργανικών θέσεων στα ΕΕΕΕΚ και Ειδικά Επαγγελματικά Γυμνάσια, **β)** την επιλογή Προϊσταμένων στα ΚΕΔΔΥ με τετραετή θητεία με μοριοδότηση του Ν. 3848/2010), ενώ με την τοποθέτηση προσωρινών προϊσταμένων υποβαθμίζουν τη λειτουργία τους, και **γ)** την κατάργηση του άρθρου 24 πργρ. 1, 2, 3 και 4 του Ν. 3699/2008 (ΦΕΚ 199/02-10-2008), σύμφωνα με το οποίο συντηρούνται υπηρεσιακά συμβούλια των ΠΥΣΕΕΠ και του ΥΣΕΕΠ τα οποία λειτουργούν υπονομευτικά και παντελώς ξεκομμένα από το εκπαιδευτικό σύστημα της γενικής και της ειδικής εκπαίδευσης, χωρίς να στηρίζονται στη δημοκρατική αντιπροσώπευση. Οι κρατικοδίαιτοι μηχανισμοί του κυβερνώντος κόμματος κινούμενοι από λογικές πελατειακών πολιτικών σχέσεων συντηρούν και δημιουργούν νέους μηχανισμούς οι οποίοι θα συνεχίσουν να λειτουργούν ως κέντρα αυθαιρεσίας, παρανομίας, διακρίσεων και διαφθοράς. Χωρίς δημοκρατική εκπροσώπηση και αποσαφηνισμένο νομοθετικό πλαίσιο των δομών και των λειτουργιών του υποσυστήματος της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης είναι αδύνατο να υπάρξει διαφάνεια και να ασκηθεί δημοκρατικός έλεγχος. Έτσι υπονομεύεται κάθε στρατηγικός και λειτουργικός προγραμματισμός στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής. Γι' αυτό επιμένουμε στη διαχρονική μας πρόταση για κατάργηση των Υ.Σ.Ε.Ε.Π. και Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π., και ένταξη όλων των συναδέλφων μας από διάφορες ειδικότητες (φυσικοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς, σχολικούς ψυχολόγους, λογοθεραπευτές κ.ά.) στα Περιφερειακά (ΠΥΣΠΕ -ΑΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΔΕ -ΑΠΥΣΔΕ) και Κεντρικά (ΚΥΣΠΕ και ΚΥΣΔΕ) Συμβούλια, αντίστοιχα με τη βαθμίδα που εργάζονται.

**Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής** ζήτησε με νομοθετική ρύθμιση η ανάθεση αρμοδιοτήτων και ρόλων στους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, το

Σύλλογο Διδασκόντων κάθε Σχολείου και τους Σχολικούς Συμβούλους για να προσφέρεται, χωρίς προσκόμματα και εμπόδια άμεση παιδαγωγική και ειδική εκπαιδευτική υποστήριξη στα ΑμΑ και στα ΑμΕΕΑ. Να μην είναι προαπαιτούμενο το Πιστοποιητικό των ΚΕΔΔΥ ή των ιατροπαιδαγωγικών υπηρεσιών, γιατί μέχρι σήμερα τα πιστοποιητικά κατηγοριοποίησης χρησιμοποιήθηκαν ως επιπλέον θεσμικό εμπόδιο για να κλείνουν Τμήματα Ένταξης και Σχολεία Ειδικής Αγωγής με ανέξοδες δικαιολογίες διαφόρων στελεχών της εκπαίδευσης ότι δεν υπάρχουν μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και ειδικές μαθησιακές δυσκολίες. Διάφορες Περιφερειακές Διευθύνσεις Π.&Δ. Εκπαίδευσης, Διευθύνσεις και Προϊστάμενες Αρχές της Πρωτοβάθμιας ή της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με εγκυκλίους τους και άλλες παρεμβάσεις επιχειρούν την κατάργηση ή την αναστολή λειτουργίας των Τμημάτων Ένταξης σε νηπιαγωγεία και γενικά σχολεία της Π.&Δ. Εκπαίδευσης, καθώς και τη μετακίνηση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε «όμορα» σχολεία με το πρόσχημα ότι χρειάζονται τρεις (3) τουλάχιστον γνωματεύσεις μαθητών από Διαγνωστικές Υπηρεσίες (ΚΕΔΔΥ ή Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα ή Υγειονομικές Επιτροπές) για να λειτουργήσουν τα Τμήματα Ένταξης. Επισημαίνουμε άλλη μια φορά, ότι νομοθετικά οι εγκύκλιοι που κοινοποιήθηκαν από διάφορες Περιφερειακές Διευθύνσεις Π. & Δ. Εκπαίδευσης, που αναφέρονταν στην «ίδρυση και λειτουργία Τμημάτων Ένταξης», είναι προδήλως παράνομες, αφού είναι αντίθετες με τις διατάξεις του Νόμου 3699/2008 (άρθρο 6: «...στα Τμήματα Ένταξης μπορούν να φοιτούν και μαθητές, χωρίς γνωμάτευση από διαγνωστικό φορέα, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Σχολικού Συμβούλου Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης ...»), καθώς και της Υπουργικής Αποφάσεως με αριθμό 27922/Γ6 (ΦΕΚ 449, τχ. Β' /03-04-2007) που καθορίζει τα «Ιδιαίτερα καθήκοντα των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στις ΣΜΕΑ και τα Τμήματα Ένταξης της Π.&Δ. Εκπαίδευσης ...» όπου ορίζει ρητά ότι: («...σε καμιά περίπτωση δεν αποκλείεται μαθητής από το Τμήμα Ένταξης, αν οι γονείς του επιθυμούν τη φοίτηση του σε αυτό ακόμα κι αν δεν έχει διάγνωση από τις αρμόδιες διαγνωστικές υπηρεσίες. Στις περιπτώσεις αυτές αρκεί σχετική εισήγηση από το Σχολικό Σύμβουλο Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης.

**Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής** διαπιστώνοντας τη γραφειοκρατική αδράνεια του Υπουργείου Παιδείας να προωθήσει ουσιαστικές εκπαιδευτικές πολιτικές στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής επιχείρησε να «ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα» στο υποσύστημα της ειδικής εκπαίδευσης διοργανώνοντας και συμμετέχοντας σε διάφορες επιστημονικές, κοινωνικές, πολιτικές και εκπαιδευτικές συζητήσεις που έγιναν σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Στελέχη του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α. συμμετείχαν ενεργά σε Συνέδρια και Ημερίδες προβάλλοντας τις θέσεις του Π.Ε.Σ.Ε.Α. για τη λειτουργία του υποσυστήματος της ειδικής αγωγής και την υπεράσπιση του δικαιώματος της προσβασιμότητας των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ στο εκπαιδευτικό σύστημα. Καθοριστικές ήταν οι παρεμβάσεις των στελεχών του Προεδρείου του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α. στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων όταν συζητιούνταν οι νόμοι 4115/2013 και 4186/2013, καθώς και η ενεργός συμμετοχή στελεχών του επιστημονικού σωματείου στις συζητήσεις που διοργάνωσε ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ της ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ στη Βουλή των Ελλήνων.

Μια από τις πιο σημαντικές παρεμβάσεις του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής ήταν ο χαιρετισμός του Προέδρου του ΠΕΣΕΑ στο εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΕΣΑμΕΑ στις 8 & 9 Φεβρουαρίου 2013, αλλά κι η ενεργός συμμετοχή των μελών του επιστημονικού σωματείου στο Πανελλαδικό Αναπηρικό Συλλαλητήριο που διοργάνωσε η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία –ΕΣΑμεΑ- κι οι Οργανώσεις του αναπηρικού κινήματος στις 3 Δεκεμβρίου 2013 στη Βουλή των Ελλήνων, όπου διαδηλώσαμε με τον Κόσμο της Αναπηρίας εκφράζοντας την αλληλεγγύη μας, διεκδικώντας από κοινού τη λήψη μέτρων και πολιτικών: α) για αναβάθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος για τα άτομα με αναπηρία και την άσκηση εκπαιδευτικών πολιτικών που θα συμβάλλουν ολοκληρωτικά στη σχολική και κοινωνική ΕΝΤΑΞΗ των Ατόμων με Αναπηρία και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, β) για εισοδηματική ενίσχυση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, γ) για προστασία του Εθνικού Συστήματος Υγείας και Πρόνοιας και διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του, δ) για διασφάλιση ευνοϊκών συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων και τη δημιουργία ενός συνταξιοδοτικού συστήματος που θα εγγυάται αξιοπρεπή ζωή, ε) για κατοχύρωση των μισθολογικών, εργασιακών, ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και του προσωπικού ειδικοτήτων στις δομές του εκπαιδευτικού συστήματος και του υποσυστήματος της ειδικής αγωγής στ) για απεγκλωβισμό της χώρας από τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους.

## **5. «Θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ» το περιοδικό επιστημονικού και κοινωνικού προβληματισμού του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής**

Σε κάθε Ετήσια Γ.Σ. του επιστημονικού μας σωματείου, το επιστημονικό περιοδικό του Π.Ε.Σ.Ε.Α. **«Θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**, έχει την τιμητική του, γιατί ως μέσο γραπτής επικοινωνίας με την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και των ερευνητικών μελετών για εκπαιδευτικά, κοινωνικά, θεσμικά και πολιτικά ζητήματα αναγνωρίζεται από όλους η ουσιαστική του προσφορά για ένα πιο ανθρώπινο και δημοκρατικό εκπαιδευτικό σύστημα. Το Έτος **2013** εκδόθηκαν τα τεύχη **59<sup>ο</sup>, 60<sup>ο</sup>, 61<sup>ο</sup>, 62<sup>ο</sup>** και για το Έτος **2014** το **63<sup>ο</sup> & 64<sup>ο</sup> τεύχος** των **«Θεμάτων ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**. Το Δ.Σ. του Π.Ε.Σ.Ε.Α. και η Συντακτική Επιτροπή των **«Θεμάτων ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**, στα τεύχη **63<sup>ο</sup>, 64<sup>ο</sup>, 65<sup>ο</sup> & 66<sup>ο</sup>** φροντίζει να συμπεριληφθούν τα Πρακτικά του **7<sup>ου</sup> Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής** που είχαν ως θέμα: **«Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση των Ατόμων με Αναπηρία (ΑμΑ) και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες (ΑμΕΕΑ)**.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δ.Σ. του **Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής**, σας καλεί να υπερψηφίσετε τις Εκθέσεις των Διοικητικών και των Οικονομικών Πεπραγμένων για το Έτος **2013**, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα, κατά τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης του Π.Ε.Σ.Ε.Α., στη συζήτηση για το παρόν και το μέλλον της ειδικής αγωγής στη χώρα μας συνυπολογίζοντας την πραγματικά κρίσιμη πολιτική-οικονομική-κοινωνική κατάσταση που βρίσκεται η Ελλάδα εξαιτίας των Μνημονίων & των οικονομικών ελλειμμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και μήνες κυκλοφορεί ένα «κουρελιασμένο» νομοσχέδιο που κατακρεουργεί την επαγγελματική ταυτότητα τόσο των εκπαιδευτικών της ειδικής αγωγής όσο και των διαφόρων ειδικοτήτων του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού που εργάζονται στις σχολικές δομές της ειδικής αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, αλλά και στα ΚΕΔΔΥ. Το απερχόμενο Δ.Σ. του Π.Ε.Σ.Ε.Α. στάθηκε ενάντια σε αυτά τα πελατειακά σκηνικά που επαναλαμβάνονται πάντοτε σε προεκλογικές περιόδους και οι κατεστημένες πολιτικές δυνάμεις επιδιώκουν να προσελκύσουν ψηφοφόρους για να γαντζωθούν στην εξουσία.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας συγκρότησε, εκ των έσω μια νομοπαρασκευαστική επιτροπή «κομματικών στελεχών», χωρίς διάλογο, δεοντολογία, πλαίσια, πολιτικούς/φιλοσοφικούς στόχους. Προσπαθούν εδώ και μήνες να προσαρμόσουν το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο «περί την ειδική αγωγή και εκπαίδευση», μέσω ΕΣΠΑ, στις ανάγκες της αγοράς και συμφέροντα των ιδιωτικών κέντρων ειδικής αγωγής. Το αποδομητικό έργο της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας βρήκε πρόθυμους συμμάχους τους εκπροσώπους μιας μικρής μερίδας εργαζομένων στην ειδική αγωγή, οι οποίοι με την ευλογία του Υπουργείου Παιδείας βρίσκονται «εν διαρκή αδεία» και ως «ϊανοί» αλλάζουν προβιές και διεισδύουν με ευκολία τότε στο άρμα της συγκυβέρνησης και πότε στην υπηρεσία της αξιωματικής αντιπολίτευσης για να εγγράψουν στα εκπαιδευτικά νομοθετήματα «προνόμια» προς όφελος των πελατών τους. Αυτές οι συμμαχίες και οι «λυκοφιλίες» δεν έχουν καμιά σχέση με δημοκρατικές δεοντολογικές διαδικασίες. Χωρίς αρχές, φιλοσοφία, όρια, και αξίες - χώνονται παντού- προτείνουν λύσεις και καταργούν τα ισχύοντα χωρίς σαφή και αποδεδειγμένη αιτιολόγηση.

Ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης Κ. Μητσοτάκης στο πολυνομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων προωθεί καταστροφικές διατάξεις για τους εργαζόμενους και τους εκπαιδευτικούς στο δημόσιο τομέα. Διατάξεις που προβλέπουν: α) «από το καλοκαίρι του 2014 οι προσλήψεις-μεταθέσεις-μετατάξεις να γίνονται, μέσω ΑΣΕΠ, β) να δίνονται αποζημιώσεις και επίδομα ανεργίας μέσω του ΟΑΕΔ, για τους δημοσίους υπαλλήλους που απολύονται, γ) να δίνεται η δυνατότητα στους μόνιμους και στους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου δημοσίους υπαλλήλους, που τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας και στη συνέχεια απολύονται λόγω κατάργησης της θέσης τους, να λαμβάνουν αποζημίωση απόλυσης από το ελληνικό δημόσιο, δ) για τον υπολογισμό του ποσού αποζημίωσης, ως βάση λαμβάνεται ο βασικός μισθός του υπαλλήλου κατά την ημερομηνία που τέθηκε σε διαθεσιμότητα και ως χρόνος υπηρεσίας να υπολογίζεται όλος ο χρόνος που ελήφθη υπόψη για την κατάταξη του υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του Ν. 4024/2011, ο χρόνος που μεσολάβησε μέχρι τη θέση του υπαλλήλου σε καθεστώς διαθεσιμότητας, καθώς και ο χρόνος διαθεσιμότητας. Κατά τα λοιπά, η αποζημίωση υπολογίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 55 του πδ 410/1988, όπως ισχύει, ε) στην αποζημίωση απόλυσης συνυπολογίζονται εν μέρει και οι αποδοχές διαθεσιμότητας που έλαβαν οι εν λόγω υπάλληλοι. Ο υπόχρεος για την καταβολή, ο τρόπος της καταβολής, η διαδικασία και το ύψος της αποζημίωσης θα καθοριστούν με ΚΥΑ των Υπουργών

Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης, και στ) ένταξη απολυομένων υπαλλήλων στις παροχές του ΟΑΕΔ. Οι ως ανωτέρω υπάλληλοι, που απολύονται, δικαιούνται το επίδομα ανεργίας καθώς επίσης και τις λοιπές παροχές που χορηγούνται από τον ΟΑΕΔ, υπό τις προϋποθέσεις των οικείων διατάξεων, έστω και αν δεν είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση ανεργίας του εν λόγω Οργανισμού. Για τη καταβολή των ανωτέρω λαμβάνονται υπόψη, **αντί του εγγράφου καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, η σχετική πράξη λύσης της εργασιακής σχέσης και, αντί των ημερών εργασίας απασχόλησης, η υπηρεσία του υπαλλήλου, που κατά το προηγούμενο άρθρο υπολογίζεται για την καταβολή της αποζημίωσης απόλυσης».**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης σε άρθρα του μνημονιακού πολυνόμου (εισήχθη με τη διαδικασία του κατεπείγοντος στη Βουλή των Ελλήνων) εγκαθιδρύει έναν μόνιμο μηχανισμό κινητικότητας και διαθεσιμότητας, που θα περιλαμβάνει πέντε στάδια. Σε πρώτη φάση θα γίνεται καταγραφή κενών θέσεων στις υπηρεσίες. Το δεύτερο στάδιο θα περιλαμβάνει διαγωνισμούς για την κάλυψη των κενών θέσεων δύο φορές το χρόνο. Ο διαγωνισμός θα γίνεται μέσω ΑΣΕΠ και σε αυτόν θα μπορούν να λάβουν μέρος όλοι οι υπάλληλοι που επιθυμούν να μετακινηθούν. Η πλήρωση των θέσεων θα γίνεται με σειρά προτεραιότητας. Δεν θα έχουν δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό όσοι κριθούν από την υπηρεσία τους απαραίτητοι και δεν μπορούν να μετακινηθούν. Οι υποψήφιοι θα καταθέτουν τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, θα υποβάλλουν αίτηση μετακίνησης και στη συνέχεια θα ακολουθεί η φάση της μοριοδότησης από το ΑΣΕΠ βάσει εμπειρίας, προσόντων και κοινωνικών κριτηρίων. Όσοι συγκεντρώσουν την υψηλότερη βαθμολογία βάσει κριτηρίων θα τοποθετούνται στις νέες θέσεις εντός ενός μηνός. **Όλοι αντιλαμβανόμαστε πλέον, ότι Ελλάδα και ο Ελληνικός Λαός βρίσκονται σε ένα καθεστώς πολιτικού αμοραλισμού, οικονομικής ένδειας και πολιτιστικής βαρβαρότητας. Για αυτό όλοι κι όλες που συγκροτούμε τη μεγάλη συλλογικότητα του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής καλούμαστε, από το μετερίζι των δομών της ειδικής αγωγής που υπηρετούμε, να καταθέσουμε προτάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και των αδιεξόδων που βιώνουμε στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα και υποσύστημα της ειδικής αγωγής & εκπαίδευσης της χώρας.** Στη διάρκεια της κατάθεσης της Έκθεσης Πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.- για το Έτος 2013, ως Πρόεδρος του επιστημονικού σωματίου αναφέρθηκα στις σημαντικές πρωτοβουλίες, επιστημονικές και πολιτικές δράσεις, εκπαιδευτικές και κοινωνικές παρεμβάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α. που αφορούσαν την υπεράσπιση: α) του ενιαίου, δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της γενικής και ειδικής εκπαίδευσης, β) των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, γ) των δικαιωμάτων των εργαζομένων στις δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Καταθέτοντας στο Προεδρείο της **Γενικής μας Συνέλευσης** την **Έκθεση Πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α.**, εκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες σε όλους τους συνεργάτες και τις συνεργάτριές μου για την μεγάλη τους συμβολή στους επιστημονικούς και κοινωνικούς αγώνες του Π.Ε.Σ.Ε.Α., γιατί από κοινού υλοποιήσαμε με συνέπεια τις Καταστατικές Αρχές του και διεκδικήσαμε τόσο τα δικαιώματα των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ όσο και τα δικαιώματα των εργαζομένων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής, χωρίς εκπτώσεις. Επειδή στην εποχή της βαρβαρότητας και του παραμερισμού των δημοκρατικών αρχών, καθώς και των ανθρωπιστικών αξιών, τίποτε δε χαρίζεται -όλα καταχτιούνται με αγώνες, λογισμό κι όνειρο, καλώ τα Μέλη της Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του **Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής** να υπερψηφίσουν τα οικονομικά και διοικητικά Πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α.

Αθήνα, 5 Απριλίου 2014

**Με συναγωνιστικούς χαιρετισμούς, για το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.-**

**Ο Πρόεδρος**

**Μηνάς Ευσταθίου**